

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

Amruševa 2/II

62. P-1385/2021

REPUBLIKA HRVATSKA

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Ivi Buljan, u pravnoj stvari tužitelja CELL-TECH d.o.o., Zagreb, Jankomir 25, OIB: 82602590026 koga zastupaju punomoćnici Saša Poldan, Goran Gatara, Valentina Vižintin, Marko Komorski, Ana Ilić i Soča Fruk Morina odvjetnici u Rijeci i Zagrebu, protiv tuženika Neo SoftAG, Uetlibergstrasse 132, 8045 Zürich, Švicarska, OIB: 92858834159 koga zastupa punomoćnik Filip Lisac odvjetnik u Opatiji, radi nedopuštenosti ovrhe, nakon zaključene glavne rasprave u nazočnosti punomoćnika stranaka dana 26. siječnja 2022, na ročištu za objavu sudske odluke održanom 18. veljače 2022.

p r e s u d i o j e

- I. Proglašava se nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Vladimira Marčinka iz Zagreba poslovni broj Ovr-3/2021 od 13. siječnja 2021.
- II. Nalaže se tuženiku da naknaditi tužitelju prouzročeni parnični trošak u iznosu od 5.000,00 kuna zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 26. siječnja 2022. pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna, sve u roku 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. U skladu sa zaključkom Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl.br. Ovr-2512/2021-4 od dana 06.05.2021. kojim je tužitelj kao ovršenik upućen na pokretanje parnicu protiv ovrhovoditelja, ovdje tuženika, radi proglašenja nedopuštenom ovrhu određenu rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Vladimira Marčinka iz Zagreba poslovni broj Ovr-3/2021 od 13.siječnja 2021., tužitelj je 24.kolovoza 2021 podnio tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.
2. U tužbi, u bitnom ,navodi kako je rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Vladimira Marčinka, posl.br. Ovr-3/2021 od dana 13. siječnja 2021 određena je ovrha općenito na imovini ovršenika, da je to rješenje postalo pravomoćno i ovršno dana 16. veljače 2021., te je pokrenut postupak izravne naplate iako rješenje nikada nije dostavljeno tužitelju sukladno odredbama Ovršnog zakona već je tužitelj za rješenje saznao nakon zaprimljene e-mail poruke punomoćnika ovrhovoditelja. U nastavnom tijeku tužbe navodi kako je zbog nastalih okolnosti 31. ožujka 2021. podnio sudu prijedlog za povrat u prijašnje stanje zajedno sa prigovorom protiv rješenja o ovrsi posl.br. Ovr-3/2021 od dana 13. siječnja 2021. koji prijedlog je sud dopustio rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. Povrv-919/2021-8 od 19. srpnja 2021, vrativši ujedno postupak u ono stanje u kojem se nalazio prije propuštanja roka za podnošenje prigovora. Dalje navodi kako je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. Povrv-919/2021-13 od 30. srpnja 2021. predmetno rješenje stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha te su u tom dijelu ukinute sve provedene radnje, a postupak je u dijelu u kojem je naloženo plaćanje nastavljen u parnici, kao u povodu prigovora protiv platnog naloga. Kako je pokrenut i postupak izravne naplate tužitelj navodi kako je dana 31. ožujka 2021. sukladno čl. 210. st. 1. Ovršnog zakona, („Narodne novine“ broj:112/12, 25/13, 93/14, 55/16,i 73/17 i 131/20, dalje: OZ), zatražio odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava u postupku izravne naplate. koja odgoda je prihvaćena do pravomoćnog okončanja ovog parničnog postupka.
3. U pogledu tuženikove tražbine smatra da tuženik nije dokazao osnovu navodnog dugovanja i vjerodostojnost izvoda iz poslovnih knjiga. Na koncu predlaže da se proglasi nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Vladimira Marčinka iz Zagreba, posl. br. Ovr-3/2021 od 13. siječnja 2021. I da se tuženik obveže naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom.
4. U odgovoru na tužbu odnosno u očitovanjima tijekom postupka tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Ističe kako predmetna ovršna isprava nije izgubila svojstvo ovršnosti ili pravomoćnosti tako da ne postoji pravna osnova za proglašenje predmetne ovrhe nedopuštenom. S time u svezi tvrdi kako je temeljem predmetne ovršne isprave bio ovlašten tražiti ovrhu protiv tužitelja koji u ovom postupku, umjesto isticanja razloga za nedopuštenost

ovrhe, nedopušteno raspravlja o načinu dostave predmetnog rješenja .U pogledu dostave rješenja o ovrsi tvrdi da tužitelj samo paušalno i u potpunosti neosnovano navodi da mu dostava rješenja o ovrsi nije uredno izvršena, pri čemu se ne očituje zbog čega kao pravna osoba nije primio pismeno (poštu) na adresi sjedišta upisanog u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu. Smatra kako je na okolnosti dostave rješenja trebalo provesti saslušanje javnog bilježnika Vladimira Marčinka.

5. Na koncu ocjenjuje kako tužbeni zahtjev treba u cijelosti odbiti jer tužitelj nije dokazao da bi predmetna ovršna isprava bila stavljena izvan snage ili na drugi način izgubila svoju djelotvornost, niti je dokazao da tuženik kao ovrhovoditelj nije bio ovlašten temeljem predmetne ovršne isprave tražiti ovrhu protiv tužitelja kao ovršenika.
6. U opširnom očitovanju tužitelja na navode tuženika u odgovoru na tužbu i tijekom postupka, tužitelj u cijelosti ostaje kod tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva te osporava sve navode iz odgovora na tužbu, osim izričito priznatih. Posebno ističe kako tuženik u svom odgovoru na tužbu ne spori činjenične navode tužbe. nego iznosi samo svoju donekle drukčiju, ali svakako netočnu, interpretaciju nespornih činjenica. Tako osporava da je tužitelj konkretizirao razloge zbog kojih bi ovrhu trebalo proglasiti nedopuštenom ,iako predmetna isprava na zakonit način nije stekla svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti. U pogledu aktivne legitimacije tuženika kao ovrhovoditelja, Ostalo je nejasno što je tuženik točno htio reći, dokazati ili osporiti. Ukazuje također ,kako nije podnesena samo iz razloga neosnovanosti potraživanja tuženika, kako to tvrdi tuženik, već upravo iz razloga iz kojih je i upućen na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, a to su razlozi iz članka 50. OZ, detaljno opisani u tužbi. Protivi se saslušanju javnog bilježnika na okolnost postupanja u pogledu dostave rješenja jer je način postupanja u takvoj vrsti postupaka propisan i nije riječ o nikakvoj činjenici koju bi trebalo ili koju bi se moglo utvrđivati saslušavanjem bilo kakvih svjedoka.
7. U dokaznom dijelu postupka sud je u smislu odredbe članka 220. st.2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07-Odluka USRH, 84/08, 96/08 –Odluka USRH, 123/08, 57/11, 25/13, 43/13, 89 /14 – dalje: ZPP) proveo dokaze uvidom u sve isprave i dokaze iz predmeta spisa.
8. Tužbeni zahtjev je osnovan.
9. Predmet ovoga spora je tužiteljev zahtjev za proglašenjem nedopuštenosti ovrhe određene rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, javnog bilježnika Vladimira Marčinka iz Zagreba poslovni broj Ovr-3/2021 od 13. siječnja 2021. općenito na imovini ovršenika.
10. Ispitavši, prije svega, je su li ispunjene procesne pretpostavke za vođenje ove parnice ovaj sud je utvrdio da je parnica pokrenuta na temelju zaključka Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 6. svibnja 2021. poslovni broj Ovr-2512/2021 iz razloga u povodu kojih je tužitelj upućen na parnicu, čime su ispunjene pretpostavke za vođenje ove parnice. Ako su neosnovane tvrdnje

tuženika da žalbeni navodi tužitelja predstavljaju samo prigovor glede dostave rješenja o ovrsi Općinski građanski sud u Zagrebu .to se neosnovano polemizira oko aktivne legitimacije u ovom postupku

11. U konkretnom slučaju rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Vladimira Marčinka, posl.br. Ovr-3/2021 od dana 13. siječnja 2021. godine, ovrhovoditelja NeoSoftAG, Uetlibergstrasse 132, 8045 Zürich, Švicarska, OIB: 92858834159, protiv ovršenika CELL-TECH d.o.o., Zagreb, Jankomir 25, OIB: 82602590026, određena je ovrha općenito na imovini ovršenika. Predmetno rješenje postalo je pravomoćno i ovršno dana 16. veljače 2021. Uvidom u ovršni spis utvrđeno je da dostava predmetnog rješenja nije izvršena sukladno odredbi članka 8. stavak. 1 i 6. OZ nego je tužitelj o rješenju obaviješten nakon zaprimanja e-mail poruke punomoćnika ovrhovoditelja od 26. ožujka 2021. upućene direktorici tužitelja Zagorki Major.
12. Naime, javni bilježnik je trebao rješenje o ovrsi dostaviti na adresu ovršenika (tužitelja) upisanu u sudski registar. Ako dostava na tu adresu ne bi uspjela tada je trebao dostavu ponoviti na tu istu adresu u roku koji ne može biti kraći od 30 niti dulji od 60 dana. Tek ukoliko niti ta dostava ne bi uspjela, dostava se trebala obaviti putem oglasne ploče suda. U konkretnom slučaju javni bilježnik nije postupio na propisani način. već je nakon povratka dostave s naznakom „nepoznat“ pismeno odmah dostavio putem oglasne ploče suda, sve protivno odredbi članka 8.st.6. OZ-a. Suprotno tvrdnjama tuženika, ovaj sud zaključuje kako navedeno rješenje nikada nije moglo steći svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti i kako javni bilježnik nije poštivao pravila o dostavi propisana odredbom članka 8. OZ-a.
13. Dalje je utvrđeno da je tužitelj podnio ovom sudu prijedlog za povrat u prijašnje stanje zajedno sa prigovorom protiv predmetnog rješenja o ovrsi koji je rješenjem posl.br. Povrv-919/2021-8 od 19. srpnja 2021. dopušten čime je po samom zakonu postupak vraćen u ono stanje u kojem se nalazio prije propuštanja roka za podnošenje prigovora , koji se sada smatra pravodobnim.
14. Stoga je ovaj sud posve opravdano rješenjem posl.br. Povrv-919/2021-13 od 30. srpnja 2021. stavio izvan snage ovršno rješenje u dijelu u kojem je određena ovrha te se u tom dijelu ukinute sve provedene radnje, dok je u dijelu u kojem je naloženo plaćanje odredio da se postupak nastavlja u parnici kao po prigovoru protiv platnog naloga.
15. Iz predmeta spisa također proizlazi kako je tužitelj je dana 31. ožujka 2021. podnio i prijedlog za donošenje rješenja sukladno čl. 210. st. 1. OZ, odnosno rješenja o odgodi izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava koji prijedlog je prihvaćen .rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl.br. Ovr-2512/2021-4 od 06. svibnja 2021
16. Suprotno tumačenju tuženika ovaj sud smatra da je predmetno ovršno rješenje izgubilo djelotvornost i da u ovom postupku nisu utvrđeni razlozi radi kojih je naplata po predmetnom ovršnom rješenju nedopuštena.
17. Neosnovanim se ukazuje i tuženikov prijedlog da se na okolnost načina postupanja i takvoj vrsti postupaka sasluša javni bilježnik obzirom da je način

postupanja propisan u članku 8 OZ. niti je riječ o činjenicama koje bi trebalo utvrđivati saslušanjem bilo kojeg svjedoka.

18. Vodeći računa o svim navedenim okolnostima ovaj sud ocjenjuje kako tužitelj u ovoj parnici osnovano traži da se proglasi nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Vladimira Marčinka iz Zagreba poslovni broj Ovr-3/2021 od 13.siječnja 2021. .Zbog toga je odlučeno kao u izreci ove presude pod t. I.

19. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP. Visina troškova odmjerena je prema odredbama Tarife o nagrada i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje: Ot) i Tarife sudskih pristojbi iz Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj:118/18). Tužitelju su priznati troškovi za sastav tužbe (Tbr.7.t.1.Ot), trošak sastava podneska (Tbr.8.t.1.Ot) od 26. 10 2021. te 19.1.2022, te zastupanja na ročištu, svaka radnja u iznosu od 1.000,00 kuna, sve uvećano za 25% PDV što čini ukupan parnični trošak u iznosu od 5.000,00 kuna.

Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 18. veljače 2022

SUDAC:

Iva Buljan

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave ove presude.

Žalba se podnosi ovome sudu pisano u 3 (tri) primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. U sporovima male vrijednosti presuda se može pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a osim povrede iz točke 3. istog članka

Žalba protiv ove Presude ne odgađa ovrhu (čl. 467.a. ZPP-a).